

Grundlag af Indberetninger, dels fra Autoriteterne paa Færøerne, fra Sysselmænd deroppe og fra Lederne af Fiskeriinspektionens Skibe, baade den, der var Leder i Aar, og dem, der har været Ledere de to foregaaende Aar, søgt at danne mig et Billede af, om der virkelig ligger noget til Grund for de Klager, der har været ført over Fiskeriinspektionen.

Det, som Bladene først kritiserede, var, at Skibet ligger for meget i Havn, og de peger paa, at umiddelbart før Skibet kom hjem i Foraaret i Aar, havde det ligget 15 Dage i Havn. Det var vist et færøsk Blad, det citeredes efter. Jeg vil derom sige, at det er ikke rigtigt, men Paaskelørdag gik „Beskytteren“ i Havn for et nødvendigt Kedeftersyn, som man mente mest passende og med mindst Gene kunde foretages i Paaskedagene, og den gik da ikke ud fra 11.—18. April, altsaa i 7 Dage og ikke i 15 Dage, og fik i den Tid Kedlen eftersat. Tidligere havde den ligget i Havn i 14 Dage, fra 5. til 19. Januar, og det skyldtes, at der var udbrudt Influenza om Bord i en saadan Udstrækning, at saa godt som hele Dæksbesætningen enten var paa Hospitalet eller var sygemeldt, saaledes at det var umuligt for Skibet at sejle i de Dage, og jeg gaar ud fra, at der ikke kan fremsættes nogen Klage over, at Skibet laa i Havn i den Tid. Udover dette har det været Regelen, at Skibet er gaaet i Havn om Lørdagen, har ligget der Søndagen over og atter er sejlet ud Mandag Morgen. Derimod, vil jeg gentage, viser det sig, at „Beskytteren“ under Slutningen af sit Ophold i Aar ikke undlod Natinspektion, men sejlede mindre ud om Natten end i Begyndelsen af Opholdet, byggende paa de Erfaringer, Føreren mente at have vundet under den tidligere Inspektion.

Derefter klages der over, at man yder Fiskerne for ringe Assistance særlig udenfor Søterritoriet, paa de Omraader, hvor Trawlerne har Ret til at fiske, men hvor de, naar de tørner sammen med de færøske Fiskere, forulemper disse paa ulovlig Maade. Der foreligger et ikke ringe Antal Klager af den Art. Først skal jeg derom sige, at efter de Oplysninger, der foreligger, har „Beskytteren“ — det Skib, der sendes op til Inspektion — en Strækning paa to Tusind Sømil at tilbagelægge

for at komme Arealet rundt og kunne sige, at nu har det været paa alle de Steder, hvor Inspektionsskibet har noget at gøre, og man vil derfor forstaa, at det vil være umuligt at yde Fiskerne daglig eller blot jævnlig Assistance paa hver Fiskeplads. Der vilde derfor, selv om Skibet er nok saa aarvaagent, og selv om det sejlede ustandseligt Dag og Nat, selv om Skibet arbejdede over Evne, kunne siges af Fiskerne, at de ikke fik den Beskyttelse, de kunde paaregne. Men dertil kommer, at efter alt, hvad der foreligger, er det yderst sjældent, at der af Trawlfiskere fiskes indenfor Søterritoriet paa ulovlige Steder. Der har nemlig i Anledning af Klagerne, som er holdt i al Almindelighed, været afholdt en Række Afhøringer. Sysselmændene har forhørt hos Fiskerne, om de havde noget at beklage sig over med Hensyn til Trawlerne, og de har faaet en Række Oplysninger, af hvilke det saavel som af Indberetningerne fra Lederen af Fiskeriinspektionsskibet fremgaar, at det ikke er dette, at Trawlerne sejler indenfor det forbudte Omraade, det Omraade, der er forbeholdt de færøske Fiskere, hvorom Klagerne samler sig, men mere om, at Trawlerne forulemper de færøske Fiskere udenfor Søterritoriet ved at beskadige deres Redskaber. Og alle Klagerne lyder paa, at det i særlig Grad er de Fiskere, der benytter et Fiskeredskab, der hedder Langline, der faar deres Redskaber ødelagt. Disse Fiskeredskaber, som jeg kun kender af Beskrivelse og ikke har haft Lejlighed til personlig at stifte Bekendtskab med, Langlinerne, er efter Opgivende 2 000—5 000 Favne lange, det vil altsaa sige fra $\frac{1}{2}$ til over 1 Mil lange. Det er altsaa ikke noget Under, at de bærer Navnet Langliner, naar de har en saadan Udstrækning. For at hindre, at de om Natten ødelægges af Trawlerne, skal de være afmærket med Lanterner, saa man kan se, hvor de er anbragt, og der har Trawlerne anket til Inspektionsskibet over, at disse Fiskeredskaber ikke var afmærkede saaledes, som de skulde være, og de færøske Fiskere indrømmer dette til Dels ved at sige, at i Blæsevejrr kan de ikke holde Lanterne tændt. Derved falder jo noget af denne Anke bort, thi naar Redskaberne ikke er afmærkede,